

**Защо се отказвам да бъда съдебен
преводач?
(24.08.2014)**

Тук публикувам два мои постинга, първоначално публикувани във форума към петицията против новите изисквания...

Аз лично се отказвам от възможността да бъда съдебен преводач не защото заплащането ще бъде ниско. То и сега е същото, защото агенциите си прибират най-нахално поне половината.

Професията на съдебния преводач е инфарктна. Досега не съм имал нито веднъж възможност да се запозная с материали по делото - влизам в съдебното заседание само с прочетените предния ден закони на двата езика и с безброй предположения какво ли ще говорят съдията, прокурорът, адвокатът, свидетелите, подсъдимият, частните обвинители и не знам още кой. И обикновено не мога да предвидя абсолютно нищо. Ако сега стана съдебен преводач, уж ще мога да се запознавам с материали по делото, но като знам как у нас се реализира всичко, оставам скептичен.

Но и всичко да е наред - да се запозная с материалите по делото, да имам възможност да

се подготвя, никога няма да свикна с изключително завъртения начин на изразяване на юристите. Те са си създали някакъв отделен език, думите се използват с най-малко петото си значение от речника, ако изобщо съществува такъв, или ако изобщо използват правилно значение. Освен това, в съдебната зала най-често и съдиите, и прокурорите, да не говорим за адвокатите, говорят като картчници - изобщо нямаш шанс да превеждаш нормално. Трябва да превеждаш конспективно, ако изобщо ги разбереш какво казват - а те говорят уж на родния ти език! По едно дело превеждах над десет пъти и всеки път влизах в съдебната зала с все по-свито сърце. А не можеш да се откажеш. Процедурата или не е описана или е много неясна, сигурно е обаче, че ако не се явиш на заседанието, без да си представил болничен, ще те глобят поне 200 лв.

Има и още причини да не ми се ходи вече в съда. Всичко е много сложно, но най-главната причина е НЕУВАЖЕНИЕТО към преводача. Смятат ни за втора ръка хора, даже пониско сме от подсъдимите. Веднъж в съдебната зала ми се нахвърли охраната на подсъдимия, защото, като започна заседанието, аз се приближих до него, за да му превеждам :)

Неуважението към преводача е дългогодишна, да не кажа вековна или хилядолетна тра-

диция. Може би в древността са използвали роби от други народности, с които управляващите в дадена държава са се сдобивали след завоевателни войни. Оттук може би идва и всеобщото презрение към преводачите, които в колективната памет все още са роби. Това презрение се усеща и у клиентите (които много често гледат и с огромно недоверие на преводача, който си позволява да им иска някаква мизерна сума за превода, за който, според тях, не е положил кой знае колко усилия), и у мениджърите на агенции (които съвсем открито се държат като робовладелци към преводачите), и у чиновниците от външно (за които е все едно чий подпис заверяват), и у всички останали държавни и общински служители (за които преводачите не са нищо повече от помощен персонал), и най-вече у юристите (които имат като главна цел и основна задача да унижават преводачите, за да не се появи друга добре платена прослойка).

Всъщност невежеството на всички е причина за неуважението към преводаческия труд и професия. Повечето съвременни хора си мислят, че преводачът е нещо като жив Google преводач - пускаш му листа с материала за превод и той ти го "изплюва" преведен! Други си мислят, че преводачите имат специални "машинки", с които изработват преводите, както стругарите изработват де-

тайлите. Трети пък си мислят, че най-лесната професия на света е преводаческата. Колко му е да научиш един чужд език и да станеш преводач. Не съм седнал, не съм го направил - чувал съм неведнъж от сериозни и образовани хора.

Но неуважението към преводачите и техния труд, колкото и парадоксално да звучи това, е най-силно у самите преводачи! Те не се уважават взаимно, много често се нападат, правят си кални номера, удари под кръста, нелояна конкуренция чрез комбина с агенции и т.н. Но най-страшното и най-гибелното за преводачите е, че те НЕ УВАЖАВАТ САМИТЕ СЕБЕ СИ! Липсата на самоуважение и пониженото самочувствие са едни от най-големите врагове на преводачите. Те са оковите на преводачите, правят ги зависими от агенции и държавен произвол.